

N:o 142.

Af herr **J. A. Jonsson** i Hökhult, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående utsträckt fridlysning af hare, tjäder och orre.*

Jaktens egentliga betydelse är väl den förströelse och det nöje, den bereder jägaren, samt det värde, den lämnar honom och landet i dess helhet. För att stammen af villebrådet ej skall komma att förminskas och jakten skall blifva så gifvande som möjligt, bör den omsorgsfullt vårdas.

Genom gjorda iakttagelser har jag kommit till insikt om, att ändring i jaktstadgan behöfver vidtagas dels för att skydda stammen af en del villebråd och dels för att bättre kunna tillvarataga och draga verklig nytta af det skjutna.

Hare, tjäder och orre böra vara förbjudna från och med den 15 februari till och med den 15 september.

Den 15 augusti, då fridlysningstiden af ofvannämnda villebråd utgår, äro en del ungar ännu så små och outvecklade att det är skada att skjuta dem. De hafva då öfverlevvat de värsta farorna, som många fallit offer för och behöfva ännu få tid att växa. Denna tid äro de äfven lätt åtkomliga för jägaren och hans hundar. Hvad tjäder och orre beträffar, vårdas ännu ungarna af sina mödrar i de flesta fall. Genom att efterhärma ungarnas läte, då de blifvit skilda från modern, på det sättet lockar jägaren till sig både hönor och ungar, som då bli ett lätt jaktbyte.

Det ligger något hos hönan-modern nedlagdt, som säger henne, att hon måste vårda och draga försorg om sina ungar och vid den tid, då fridlysningstiden går till ända, äro en del ungar ännu så små, att instinkten hindrar modern att öfvergifva dem.

Det är från djurskyddssynpunkt oriktigt att tillåta jakten å dessa djur så tidigt som den 15 augusti, hönorna skjutas nämligen därigenom i stor mängd bort från sina ungar och detta den tid, då en del ungar äro så små, att de med svårighet kunna reda sig själfva.

Man har fridlyst tjäder- och orrhönor under hela året utom under tiden 16 augusti—14 oktober för att därigenom bevara stammen af dessa fåglar, men de flesta hönor, som skjutas, skjutas nog den första månaden de äro lofliga på grund af att de då äro så lätt åtkomliga.

Af det som skjutes under augusti och första delen af september månad, går mycket på grund af den milda temperaturens inverkan för loradt, i all synnerhet som största delen sändes till städerna i och för försäljning. Första tiden jakten är tillåten får jägaren mycket litet betaldt för det skjutna villebrådet, emedan uppköparna frukta för att detsamma skall skadas. Köpmännen klaga öfver att, fastän de med omsorg vinnlägga sig om att förvara det skjutna, åtskilligt däraf dock tager skada, innan det kommer fram till bestämmelseorten. Uppköpare af det vilda påstå, att de göra förluster på denna handel på hösten, just på grund af svårigheten att förvara det skjutna villebrådet.

Det är en förlust för jägaren och för landet, att jakten å dessa villebråd är tillåten så tidigt.

Därför tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t hemställa, att jaktstadgan blefve i det afseendet ändrad, att tiden för fridlysning af hare, tjäder och orre utsträckes till den 15 september.

Stockholm den 24 januari 1908.

J. A. Jonsson.